

[Rosing]

Jeg skal ikke her tage længere tid af denne debat, men blot understrege, at vi fra Grønlands side kun har positive følelser over for de intentioner, som regeringens handlingsplan for miljø og udvikling afspejler. Vi føler, at vores ønsker er blevet bemærket og taget alvorligt, og vi vil gerne fortsat deltage i arbejdet på et ydersæde, men som en del af riget.

Vi har bemærket de planer, der er omkring informationsudvikling, havforskning, dataopsamling, alt sammen noget, vi gerne vil udvikle – også i Grønland – og gerne vil udvikle i samarbejde med såvel Danmark som Norden. Hvem ved, måske kunne vi give det en afsmittende virkning vestover mod det amerikanske kontinent, som vores del af det danske rige er geografisk forankret i – hvis muligheden altså byder sig.

Riishøj (SF):

Det er i den offentlige debat om Brundtlandrapporten blevet nævnt, at energifsnittet er det bedste og det mest konkrete afsnit i regeringens redegørelse, og jeg deler helt det synspunkt.

Der nævnes behovet for øget godstransport på bane, øget brug af kollektiv transport. Hvis vi tager det egentlige energiområde, er der også en række punkter, som vi i SF fuldt ud kan tilslutte os, og som jeg gerne vil bede energiministeren eller miljøministeren uddybe.

Det første punkt drejer sig om det, der nævnes som en økonomisk balance imellem yderligere kapacitetsudbygning og elbesparelser. I den forbindelse vil jeg spørge, om det dækker, at man fra regeringens side føler sig forpligtet til en reduktion af elforbruget på 50 pct., som Brundtlandrapporten lægger op til, det står nemlig ikke direkte nævnt. Det punkt vil jeg gerne have uddybet, og samtidig vil jeg spørge energiministeren, om det er ensbetydende med, at der sættes et stop for yderligere kapacitetsudbygning på elområdet med kulfyrede kraftværker. Jeg ved godt, at der er lagt op til en udbygning med vindkraft og andre ting, men betyder det et stop for yderligere udbygning med kulfyrede værker?

Der nævnes også i energifsnittet behov for ændring af afgiftsstrukturen. Samtidig har vi fået regeringens vurdering af EF's indre marked, og derfor vil jeg spørge, om de ting, der lægges op til med hensyn til ændring af afgiftsstrukturen, som vi tilslutter os, nemlig en større

afgiftsbelastning for de mest forurenende brændsler, ikke hindres i de kommende 2-3 år. Som jeg læser regeringens redegørelse, nævnes der direkte på side 81, at man undlader at forhøje en række afgifter for at kunne tilpasse sig EF's indre marked op til forhandlingerne med EF. Betyder det, at vi de næste par år er handlingslammet med hensyn til en ændring, f.eks. af kulafgiften, en forhøjelse af kulafgiften op til olieafgiften eller lignende økologisk orienterede ændringer af afgiftsstrukturen?

Vi er i SF også enige med energiministeren i, at der er behov for ændringer af finansieringsordningerne, og i det omfang, energiministeren kan nå det, vil jeg gerne have, om vi kunne få en uddybning af dette punkt, specielt med hensyn til kommunerne, amtskommunernes lånemuligheder til energibesparelser. Jeg ved, det er en sag, som har været drøftet i regeringen, men hvor langt er man nået her?

Jeg kan også nævne, at vi er enige i målsætningen om at ændre energisammensætningen bort fra fuelolie og kul og over mod gas. I går havde vi en debat om det i Energipolitisk Udvalg. Her var der jo mulighed for at slå miljøhensyn og hensyn til naturgasprojektet sammen. Jeg ved, at energiministeren nok vil henvise til den arbejdsgruppe, der arbejder med dette i ministeriet. Men hvis der foreslås konkrete initiativer f.eks. på fjernvarmeområdet med konvertering til gas, har det også vores tilslutning.

Mine to hovedspørgsmål er altså: Forhindrer den tilpasning, der nu foregår de næste to år, ændringer med hensyn til afgiftsstrukturen på energiområdet med henblik på f.eks. at forhøje kulafgiften? Og føler man sig forpligtet med hensyn til 50 pct.-beskæringen på elområdet? Det står ikke direkte nævnt, det nævnes kun i forbindelse med den økonomiske balance, men er det noget, som regeringen betragter som en forpligtelse?

Helge Mortensen (S):

Jeg vil gerne tilslutte mig de positive meldinger, der er kommet til afsnittet om energipolitikken. Jeg tror, det er rigtigt – og det er også allerede startet – at man i stærkere grad knytter miljøpolitikken og energipolitikken sammen, fordi energipolitikken er afgørende for, om der er operative muligheder for et bedre miljø. Derfor er det de rigtige tiltag, der allerede er taget,